

развалинитѣ на Херкуланъ и на Помпей. Погледнахме пакъ на купа, който бѣше прѣдъ насъ и пакъ глави и трупове; видѣхме, че сичкитѣ току-речи бѣха малки, и облѣлото имъ, което бѣше расхвърлено наоколо, бѣше повече женско.—И така сичкитѣ тия глави и трупове бѣха отъ жени и моми. Азъ можихъ отъ гоня си да изброя до стотина глави, безъ онія, що бѣха натрупани подъ купа, и безъ онія, що бѣха распрженати наоколо по поляната. Главитѣ бѣха отдѣлени отъ другитѣ части на тѣлото, а труповетѣ бѣха сичкитѣ безъ глави. Въ развалинитѣ на пжрвата ежща, една жена сѣдѣше на единъ купъ дрипи, клатеше са насамъ натамъ и пропѣваше съ единъ монотоненъ гласъ.—Въ обитіята си джржеше едно дѣтенце, а друго едно по-голѣмичко стоѣше до нея мирно и спокойно и гледаше съ [удивленіе на насъ. А тя нито ни погледна; дадохме ухо да чуемъ, какво казува, и тжлковача ни преведе това: „ежщата ми, ежщата ми, милата ми ежща, хубавата ми ежща; мжжа ми, мжжа ми, горейя ми мжжъ, милія ми мжжъ; ежщата ми, милата ми ежща“... и така нататакъ повтаряше ежшитѣ думи хилядо пжти.

„Малко по-нататакъ стигнахме при друго едно нѣщо, което произведе въ насъ жалость и ужасъ. Тамъ видѣхме единъ трупъ на една млада мома, 15-годишна, която бѣше са прострѣла на пжтя, и една часть отъ трупа ѝ бѣше заровена съ остатоцитѣ на единъ схборенъ зидъ. Тя още бѣше облѣчена въ риза; пицелитѣ ѝ бѣха обути само въ калци; но малкитѣ ѝ нозѣ, отъ които бѣха зети обущата, бѣха голи, мѣсото изскхнало, но току-речи цѣла; имаше една голѣма рана на главата ѝ, а голѣмата ѝ черна коса, която имаше близу единъ лакатъ джлга, висѣше и бѣше разслана по праха. За забѣлѣжваніе е, че сичкитѣ женски тѣла, що видѣхме, бѣха само по една риза. Говорихме съ много жени, които прѣминале прѣзъ сичкитѣ тия мѣни на варварщината, и ето какъ ни ги описаха: Улавяле пжрвенъ жената, схбличале я до риза, зимале какъвато по-добра дрѣха намирале, както и сичкитѣ ѝ схжни нѣща. Послѣ я обесчестявале толкова души, колкото искале, и послѣднія или я убивалъ или я оставялъ, споредъ както му скимняло.

„Бройя на избититѣ дѣца въ това кланіе е голѣмъ. Тѣ чѣсто биле набождани на ножоветѣ. Приказаха ни мнозина очевидци, че видѣле малки дѣца да са носятъ по улицитѣ на ножове, както туеъ така и въ Панагюрище.